

יום ב', י"ב בשבט תשס"א (5 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לקראת ט"ו בשבט (בעוד 3 ימים!), המשך של דבריו של הרב קוק בעניין חודש שבט:

= עם היציאה לגלות – נפסק מעגל היצירה, הארץ נעזבה לשממה, וישראל נתלשו ממקומם, עד לעת קץ שיחונן ה' את ישראל – וישיבם לאדמתם. בתקופה זו נגזר על הארץ שלא תזרע ולא תצמיח. מצב זה ממחיש את הניתוק ההדדי ביניהם, שאין מקום לנטיעה להניב את פירותיה, כל זמן שגולים ישראל משולחן אביהם.

על רקע זה נבין את קריאתו של רבי זירא: **"בוא וראה כמה היא חצופה ארץ-ישראל שעדיין עושה פירות!"** [סוף פתיחתא ד"איכה רבה"] רבי זירא ראה בתופעה זו (של צמיחת פירות בתקופה אחרי חורבן הבית) עזות, חוצפה, כיצד מסוגלת הארץ לתת פירותיה מבלי בְּנִיה? היאך יכולים זרים ליהנות מיבולה? והמדרש משיב: "מפני שמהפכין באדמתה" – או "מפני שמזבלין אותה". כביכול, אונסים את הארץ על-ידי זיבול ועיבוד שתוציא את תנובתה, אבל בדרך הטבעית נסכרו מעיינותיה – ולא תתן פירותיה.

וכן רבי יהושע בן לוי כשנקלע לגבלא וראה אשכולות גדלים בין הגפנים וחשב שהם עגלים, לאחר שהתברר לו שהם אשכולות הגפן, הזדעק וקרא: **"ארץ, ארץ, ארץ הכניסי פירותייך! למי את מוציאה פירותייך, לערביים הללו שעמדו עלינו בחטאותינו?"** [מסכת כתובות קיב.] הוא לא השלים עם העובדה שהארץ נותנת יבולה בעין יפה לזרים, לאלו שזכו בה מפני חטאתינו, ראה בכך בגידה וסילוף בתפקיד הארץ וציוה עליה: הכניסי פירותייך!

תופעה כאובה זו של נתינת הפירות לזרים קיבלה הארה חדשה על-ידי הרמב"ן. בעומדו על חורבות ירושלים חיבר קינה גדולה על חורבן הארץ וגלות העם, ובין השאר כתב: **"דימיתך הורתי ליולדת שמת בנה בחיקה, והחלב בשדיה למכאובים, ותיניק את גורי הכלבים."** ארץ זבת חלב ודבש, שנועדה לתת תנובתה בשפע, אינה מסוגלת לאצור בקרבה את הטוב. היא משולה ליולדת הסובלת ומתייסרת כשנאגר החלב בקרבה – ועל-מנת לשכך כאביה, היא מוכנה בשעת הדחק לתיתו לגורי הכלבים. {ההמשך יבוא}

ולקראת הבחירות מחר, מזכיר מה אומרת התורה בעניין מהן התכונות הראויות במנהיג לעם ישראל... "ויאמר משה אל ה' לאמור. יפקוד ה' אלוקי הרוחות לכל בשר איש על העדה. אשר יצא לפנייהם ואשר יבוא לפנייהם ואשר יוציאם ואשר יביאם, ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה. ויאמר ה' אל משה, קח לך את יהושע בין נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו. והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וציווית אותו לעיניהם. ונתת מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל. ולפני אלעזר הכהן יעמוד ושאל לו במשפט האורים לפני ה'; על-פיו ייצאו ועל-פיו יבואו – הוא וכל בני ישראל איתו וכל העדה. ויעש משה כאשר ציווה ה' אותו... [במדבר כ"ז 15-22] אומר על כך רש"י: "אלוקי הרוחות" – "ריבונו של עולם, גלוי לפניך דעתו של כל אחד ואחד, ואינך דומין זה לזה. מנה עליהם מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו." ועוד, בעניין "קח לך" – "קחנו בדברים [=במילים טובות]", 'אשריך שזכית להנהיג בניו של מקום [=הקב"ה]'. יהי רצון שמי שייבחר יתמלא עם רוח ה' ויצליח לעזור לנו להתקרב זה לזה, להתחזק בזהו העצמי שלנו, ולהיזכר ש"כולנו בני איש אחד נחנו" [בראשית מ"ב 11]

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 08-6432843 (מרדכי)

"הדף היומי לתולדותנו"

בס"ד

יום ב', י"ב בשבט תשס"א (5 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הדף יופיע שוב, בע"ה, מחרתיים, ביום רביעי.

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 08-6432843 (מרדכי)